

Cınar

– KEREM GİRAY · 31 Mart 2013

Ben filizlendim, küçüktüm ormanda
Büyüdüm özlemle bir cınar oldum
Vuruldum üstüme konan bülbüle
Okudu nagmeleri en mahrem yerine

Bülbül uctu bende kor sevdası kaldı
Durdugu yer ufacık bir kuru daldı
Ruhun sonbaharda hülyalara saldı
Cınladı sesi en mahrem yerime

Bekledim durdum onu ilk baharda
Onu tevazu, edep bildim arda
Bir yanım kaldı o vefasız yarda
Balta vurdular en mahrem yerime

Kendimi kesilmiş bir atölyede buldum
Kurudum yare kavuşamadan soldum
Birde marangozun elinde dondum
İşledi soguk en mahrem yerime

Kesildim ben, biçildim kollarımdan
Asıldım gönlümün dal uçlarından
Dövüldüm çekiç murclarından
İşledi kalem en mahrem yerime

Ben o bülbüle bakarken andığım
Ateşle kurudum bitti yandığım
Sonunda çilesi bitti sandığım
Kor ateş vurdu en mahrem yerime

Usta dedi bitti sanki sanırım
Lak ile bezenmiş, sanki tanırım
Kafes olmuş, can yare dostlarım
Muhafız olmuş en mahrem yerime

Kerem Girayhan BALCI